

което е Богъ общалъ на отцы-тъ ни,
 7 Въ което *общианіе* *всичкы-тъ* дванадесеть
 наши племена, които служатъ *Богу* ^дденъ
 и нощъ непрѣстанно, ^енадѣхъ ся да до-
 стигнѣхъ; за тѣзи надеждѣ, царю Агриппо,
 8 мя обвиняватъ Иудей-тъ. Що? мысли-
 те ли за невѣрваніе, че Богъ въскръсява
 9 мъртвы-тъ? Тѣй и ^жазъ помыслихъ въ
 себе си че трѣбваше да сторѣхъ много про-
 тивности върхъ име-то на Иисуса Назо-
 10 рея: *Което и сторихъ въ Иерусалимъ; и
 мнозина отъ святы-тъ азъ запрѣхъ въ
 тѣмници, като зѣхъ власть ^{отъ} първо-
 11 священници-тъ, и на убиваніе-то имъ и
 азъ дадохъ гласъ върхъ *тѣхъ*. *И въ *всич-*
кы-тъ съборища много пѣти като ги мѣ-
 чихъ, принуждавахъ ги да хулятъ; и безъ
 мѣрѣжъ като имахъ яростъ противъ тѣхъ,
 гоняхъ *гм* даже и по външни-тъ градища.
 12 А *между това когато отхождахъ въ Да-
 маскъ съ власть и поржаніе отъ първо-
 13 священници-тъ, По пладѣвъ, видѣхъ на
 пѣтъ-тъ, царю, свѣтлинѣхъ отъ небе-то,
 която надминуваше слѣнчено-то сіяніе,
 която осія мене и тѣзи които пѣтувахъ
 14 съ мене. И като падихмы всинца на зе-
 мѣжъ-тъ, чухъ гласъ който ми говорѣше, и
 казуваше ми на Еврейскій языкъ: Савле,
 Савле, защо мя гонишь? жестоко ти е да
 15 риташъ срещѣ остны. И азъ рѣкохъ: Кой
 си ты, Господи? А той рече: Азъ съмъ
 16 Иисусъ, когото ты гонишь. Но стани, и ся
 исправи на нозѣ-тъ си; понеже за това
 ти ся явихъ, ^ада ты назначишь служитель
 и свидѣтель на това що си видѣлъ, и на
 17 това което ще ти открийхъ. Като ты из-
 важдамъ отъ народъ-тъ *Иудейскій* и отъ
 18 язычници-тъ ^{въ} които сега ты проваж-
 дамъ, *Да имъ отворишь очи-тъ, ^ада ся
 обърнѣхъ отъ тѣмно-то въ видѣло-то, и
 отъ власть-тъ на Сатанѣхъ къмъ Бога, и
 чрѣзъ вѣрѣжъ въ мене ^ада земѣхъ про-
 19 щеніе на грѣхове-тъ *си*, и ^анастѣдѣ меж-
 ду ^{освятены-тъ}. За това, царю Агриппо,
 не бѣхъ непокоренъ на небесно-то видѣ-
 20 ніе; Но ^апроповѣдувахъ *цървомъ* на *Иу-*
дей-тъ въ Дамаскъ и въ Иерусалимъ, и во
всичкы-тъ земѣхъ *Иудейскы*, и *напокоиз* на
 21 язычници-тъ, да ся покаюватъ, и да ся
 обращатъ къмъ Бога, и да правятъ ^адѣла
 22 достойны на покаяніе-то; За това ^аИудей-
 къ като мя уловихъ въ храмъ-тъ, турихъ
 ся да мя убійхъ. Но съ помощъ-тъ коѣхъ-
 то получихъ отъ Бога, стоѣхъ до тойзи
 день та свидѣтельствувамъ и прѣдъ малѣхъ

и прѣдъ голѣмъ, безъ да говорѣхъ нищо
 друго ^{освѣтъ} *то* което сѣхъ пророци-тъ
 и *Моисей говорили че *то* имаше да бѣде;
 23 Сирѣчь *че Христосъ имаше да пострада,
 и ^аче *той* първъ като въскръсне отъ мър-
 твы-тъ щѣше ^ада проповѣда видѣлихъ на
 24 народъ-тъ *Иудейскій* и на язычници-тъ.
 И когато той така отговаряше, Фестъ
 съ голѣмъ гласъ рече: *Подудѣлъ си, Па-
 вле; много-то ученіе ты докарва въ лудость.
 25 А той рече: Не съмъ полудѣлъ, честитый
 Фесте, но изговарямъ словеса отъ истинѣхъ
 26 и отъ здравъ умъ; Защото знае за това
 царь-тъ, комуто и съ дързиовеніе говорѣхъ;
 понеже не вѣрувамъ да има нѣщо отъ то-
 ва да не знае той; защото то не е ста-
 27 нѣло въ нѣкой жѣлъ. Вѣрувашъ ли, ца-
 рю Агриппо, пророци-тъ? знаѣхъ че *гм* вѣ-
 28 рувашъ. И Агриппа рече на Павла: Безъ
 малко мя убѣждавашъ да станѣхъ Христіа-
 29 нинъ. А Павелъ рече: *Молилъ ся бѣхъ
 Богу щото не токо безъ малко но напѣл-
 но, и не само ты но и всички които мя
 днесъ слушатъ да станѣхъ таквизи ка-
 кѣвто съмъ и азъ, освѣтъ тѣзи оковы.
 30 И това като рече той, станѣхъ царь-тъ и
 управитель-тъ и Верникій, и сѣдѣщи-тъ съ
 31 тѣхъ: И като отидохъ на странѣхъ говорѣхъ
 помежду си и казувахъ: Тойзи человекъ
 не прави ^анищо достойно за смъртъ или за
 32 оковы. И Агриппа рече Фесту: Тойзи че-
 ловекъвъ можеше да ся пусне, ^аако не бѣше
 ся отнесълъ за сѣдѣжъ прѣдъ Кесаря.

ГЛАВА 27.

1 И *когато бы рѣшено да отплувамы въ
 Италію, прѣдадохъ Павла и други нѣкои
 2 вѣрзаны на стотника, именемъ Іулія, отъ
 3 пѣлкъ-тъ Августовъ. И вѣрзохмы въ ко-
 рабъ Адрамитекскій, и отвезохмы ся съ
 намѣреніе да плувамы около Азійскы-тъ
 4 мѣста; имахмы още съ насъ си *Арис-
 5 тарха Македонца отъ Солунъ. И на дру-
 6 гый-тъ день стигнахмы въ Сидонъ; и Іу-
 лій ся докарваше *человѣколюбиво съ Па-
 7 вла, и позволи му да иде при пріатели-
 8 тѣ *си* да му пригодатъ. И отъ тамъ като
 станѣхмы провезохмы ся подъ Кипръ,
 9 защото вѣтрове-тъ бѣхъ противни. И като
 прѣплувахмы море-то Киликійско и Пам-
 10 филійско, стигнахмы въ Миръ, Ликійскій
 11 градъ. Тамо стотникъ-тъ намѣри корабъ
 12 Александрійскій който плуваше за Ита-
 13 лій, и тури ны въ него. И мудро като

а Гал. 1; 1.
 б Лук. 2; 37. 1 Сок. 3; 10. 1
 Тим. 5; 5.
 в Филипп. 3; 11.
 гс Іоан. 16; 2. 1 Тим. 1; 13.
 з Гал. 8; 3. Гал. 1; 13.
 и Гал. 9; 14. 21. 22; 5.
 і Гал. 22; 19.
 к Гал. 3; 22; 6.
 л Гал. 22; 15.
 м Гал. 22; 21.

н Ис. 35; 5. 42; 7. Лук. 1;
 79. Іоан. 8; 12. 2 Кор. 4;
 4. Евес. 1; 18. 1 Сок. 5; 5.
 о 2 Кор. 6; 14. Евес. 4; 18.
 б; 8. Кол. 1; 13. 1 Пет. 2;
 9, 25.
 п Лук. 1; 77.
 р Евес. 1; 11. Кол. 1; 12.
 с Гал. 20; 32.
 т Гал. 9; 20, 22, 29. 11; 26.
 13; 14; 16; 17; 18; 19; 20;

21;
 гс Мат. 3; 8.
 ф Гал. 21; 30, 31.
 х Лук. 24; 27, 44. Гал. 24; 14.
 25; 23. Рим. 3; 21.
 ц Іоан. 5; 46.
 ч Лук. 24; 26, 46.
 ш 1 Кор. 15; 20. Кол. 1; 18.
 Отк. 1; 5.
 ш Лук. 2; 32.
 б 4 Цар. 9; 11. Іоан. 10; 20.

1 Кор. 1; 23. 2; 13, 14.
 4; 10.
 м 1 Кор. 7; 7.
 в Гал. 23; 9, 29. 25; 25.
 н Гал. 23; 11.
 —
 а Гал. 25; 12, 25.
 б Гал. 19; 29.
 в Гал. 24; 23. 28; 16.